

بررسی نظرات پزشکان عمومی در خصوص شیوه های اجرا و ارزیابی برنامه های آموزش مداوم

دکتر حمیدرضا منصوریان¹، دکتر هنگامه زندی²

چکیده

مقدمه: با توجه به اینکه هدف نهایی آموزش مداوم ایجاد تغییر در رفتار حرفه ای پزشکان می باشد لذا بر آن شدیم تا نظرات پزشکان عمومی در خصوص روشهای مختلف اجرای برنامه های آموزش مداوم، انواع برنامه ها و نیز شیوه های مختلف ارزیابی برنامه را مورد بررسی قرار داده تا با استفاده از نتایج بتوانیم فعالیتهای آموزش مداوم را بنحوی تدوین نماییم که مورد قبول و استفاده کلیه فراگیران واقع شود.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی - مقطعی 121 پزشک عمومی مشمول قانون آموزش مداوم استان یزد بطور تصادفی انتخاب شده و پرسشنامه ای شامل سئوالاتی در خصوص مناسبترین روش اجرا، انواع مختلف برنامه های مورد ترجیح ایشان و نیز مطلوب ترین روش ارزیابی برنامه ها، توزیع و بعد از تکمیل جمع آوری شده و اطلاعات در محیط نرم افزار SPSS به کامپیوتر داده شد.

یافته ها: از 121 پزشک عمومی مورد مطالعه 69/4% مرد بوده و 43/2% دارای مطب و 64/1% در شهر یزد فعالیت داشتند. بنظر 36/2% از پزشکان آموزش غیر حضوری مناسبترین روش اجرا بوده و 28/4% نیز آموزش حضوری از طریق سخنرانی را ترجیح دادند. 26/1% از آنان در میان انواع برنامه های آموزش مداوم، خود آموزی و 21/8% نیز کارگاه و برنامه مدون را ترجیح دادند. بنظر 48/2% از پزشکان پرکردن برگه ارزشیابی مطلوب ترین روش ارزیابی برنامه بوده و 20/9% از آنان نیز با پروژه تحقیقاتی در خصوص برنامه موافق بودند.

نتیجه: با توجه به نتایج به دست آمده شیوه های اجرای برنامه های آموزش مداوم نیاز به بازنگری داشته و با توجه به مشغله زیاد پزشکان به منظور تعطیل نشدن فیلدهای درمانی رواج هرچه بیشتر روشهای غیر حضوری مانند خودآموز و نیز جهت حل مشکلات حرفه ای آنان برنامه های عملی مانند کارگاه توصیه می شود.

کلمات کلیدی: آموزش مداوم، ارزیابی برنامه، روش اجرا، پزشکان عمومی